



குமாரனாசான் கவிதைகளின் திணைக்கோட்பாடு

க. முத்துலட்சுமி

தமிழ் துறை மற்றும் ஆய்வு மையம்

அரசு கல்லூரி

சித்தூர்

பின்கோடு - 678104

மின்னஞ்சல்: muthusenthil2010@gmail.com

பெறுதல்: 11.11.2014

ஏற்பு: 18.11.2012

வெளியிடு: 15.01.2015

மலையாள இலக்கிய வரலாற்றில் தற்காலக் கவிதையின் உயிர்மூச்சாகப் போற்றப்படும் முப்பெரும் கவிஞர்களில் ஒருவர் குமாரனாசான். ஆசான் வாழ்ந்த காலகட்டம் மலையாள இலக்கியத்தில் பெருங்காப்பியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்த காலம். கவிதைத் துறையின் எழுச்சிக்குக் காரணமாக அமைந்த ஆசான், உள்ளூர், வள்ளத்தோள் ஆகிய முப்பெருங்கவிஞர்களும் மரபுக் கவிஞர்களாகக் கவிதைச் சோலையில் நுழைந்து படிப்படியாக ரொமாண்டிக் கவிதையின் பால் திரும்பியவர்கள். இவர்கள் இயற்றிய உணர்ச்சிப் பாடல்களும், சிறுகாப்பியங்களும் எண்ணற்றன.

ஆசான் ஓர் அறிமுகம் :

திருவனந்தபுரம் மாவட்டம் காயிக்கர கிராமத்தில் புத்தன்கடவத்து நாராயணனுக்கும், காளியம்மைக்கும் இரண்டாவது மகனாக 1873 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 12 ஆம் நாள் குமாரனாசான் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் குமாரன். குமாரு என்று அனைவராலும் அழைக்கப்பட்ட குமாரனாசானின் குடும்பம் பொருளாதாரத்தில் நடுத்தர வர்க்கத்தில் பட்டதாயினும் பெயர்கேட்ட குடும்பமாக விளங்கியது.

ஆசான் இளமையிலேயே கவிபாடும் ஆற்றல் கொண்டிருந்தார். பள்ளித் தலைமை ஆசிரியரின் பணிநிறைவு விழாவில் வாழ்த்துக் கவிதை இயற்றி அனைவரின் பாரட்டையும் பெற்றவர். வடமொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் வங்க மொழியிலும் புலமை கொண்டவர். சிலருக்கு வடமொழியைக் கற்றுக் கொடுத்ததால் அனைவராலும் 'ஆசான்' என்றழைக்கப்பட்டார். ஆசான் தமது 18 ஆவது வயதில் நாராயண குருவைச் சந்தித்தார். 'ஸ்ரீ' நாராயண தர்ம பரிபாலன யோகத்தின் செயலாளராகப் 14 ஆண்டுகள் சமூகப் பணியாற்றினார். 'விவேகோதயம்' என்ற இதழின் ஆசிரியராகப்



© 2015 Gayathri Publishers Reserved. This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (<http://creativecommons.org/licenses/by-nd/3.0/>), which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original work is properly cited.



பணியாற்றினார். படைப்புக் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தை ஆசான் மொழிபெயர்ப்புக்கும் கொடுத்துள்ளார் எனலாம். செளந்தர்ய லகரி, ப்ரபாத சந்த்ரோதயம், ராஜயோகம், மைத்ரேயி போன்றவை ஆசானால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன.

ஆசான் கவிதைகளில் திணைக் கோட்பாடு :

திணை என்பது ஒழுக்கத்தைச் சுட்டும். நிலத்தினை ஐவகைப்படுத்தி, அகத்திணை, புறத்திணை என இரண்டாகப் பகுத்தனர் தமிழர். ஐந்திணைப் பாகுபாட்டினைத் தொல்காப்பியர் மூன்று வகையாக அமைத்து விளக்குவார். அதாவது,

1. முதற்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டமைதல்
2. உரிப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டமைதல்
3. கருப்பொருளை அடிப்படையாகக் கொண்டமைதல்

இவ்வடிப்படையில் குமாரனாசான் பாடல்களில் அமைந்துள்ள திணை சார்ந்து அமைந்துள்ள கருத்துக்கள் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

உள்ளுறை :

கவிஞன் தான் கருதும் எண்ணங்களை நேரிடையாகக் கூறாமல் கருதிய பொருளை உட்பொதிந்து பாடுதல் உள்ளுறையாகும். இத்தகைய உள்ளுறை தெய்வம் ஒழிந்ததை நிலனாகக் கொள்ளும் என்றும் (தொல்.பொருள்.47) கருப்பொருளுடன் கருதிய பொருள் ஒத்து முடியும் (தொல்.பொருள்.48) என்றும் விளங்குவார் தொல்காப்பியர். உள்ளுறுத்து உரைக்கும் இத்தன்மை ஆசானின் கவிதைகளில் முத்திரை பதித்துள்ளது எனலாம்.

ஆசானை புற உலகிற்குக் கவிஞனாக அறிமுகப்படுத்திய 'வீண்பூவும்' (1908), 'ஒரு கிராம விருட்சத்திலே குயில்', 'கருண' போன்ற படைப்புகளும் குறிப்பாகப் பொருளை உணர்த்தும் பான்மையில் அமைந்தன. வீண்பூவில் கருப்பொருளான மலரின் வாழ்வின் மேல் மனித வாழ்வின் தன்மையை ஏற்றிப் பாடுகின்றார் கவிஞர். 141 பாடல்கள் கொண்டது இக்காப்பியம்.

“ ஓ மலரே ராணியாய் – நீ





ஒய்யாரமாய் வீற்றிருந்தாய்
பிறப்பவை எலாம் ஓர்நாள்
இறக்குமென உணர்த்தவோ – உன்
அழகும் சுகமும் எலாம்
இழந்து மண்ணில் வீழ்ந்தாய் ”

என்று தொடங்குகிறது இக்காவியம். இக்கவிதையில் மலரின் பிறப்பு, காதல், இறப்பு என ஒவ்வொரு கட்டமும் பேசப்படுகின்றது. மற்றொரு காவியமான ‘கருண’, அழகும் சிறப்பும் செல்வமும் மனிதனுக்கு மன ஆறுதலையும் அமைதியையும் நிலையான இன்பத்தையும் தராது. உடலால் பெரும் இன்பத்தினும் மனதால் பெறும் இன்பமே நிம்மதியைத் தரும் என்பதை உணர்த்துகின்றது.

தோழி – பாத்திரப்பாங்கு :

‘தோழி தானே செவிலி மகளே’ என்பார் தொல்காப்பியர். தலைவியின் வாழ்வில் இன்றியமையாப் பாத்திரமாகத் தோழியின் பங்கு அமைகின்றது. தலைவியின் மன உணர்வுகளை பலகாலும் தோழியே வெளிப்படுத்துகின்றாள். தலைவியின் களவு வாழ்வினை அறத்தோடு நின்று கற்பு வாழ்வாக மாற்றுபவள் தோழியே. ஆசானின் ‘லீல’ என்ற காவியத்தில் வரும் தோழியின் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. லீல தனது குழந்தைப் பருவ நண்பனும் காதலனுமான மதனனைத் தேடி வருமாறு தன் தோழி மாதவியை அனுப்புகின்றாள். மீண்டு வந்த மாதவி, லீலாவிடம் பின்வருமாறு கூறுவதாகக் காப்பியம் தொடங்குகின்றது.

“ ப்ரணய பரவசே சுபம் நினக்
குணருக உண்டொரு திக்கில் நின் பிரியன்
குணவதி நெடுமோகினித்திரவி
ட்டுணருக, நான் சகி, நின்ட மாதவி ”

என்று சுயநினைவற்றுக் கிடக்கும் தோழியைத் தேற்ற முயல்கிறாள். இத்தன்மை,

“ நம்மூர்ப் பார்ப்பனக் குறுமகப் போல
தாமும் குடுமித் தலைய மன்ற
நெடுமலை நாடன் ஊர்ந்த மாவே ” (ஐங்.202)

என்ற ஐங்குறுநாற்றுப் பாடலும்,

“ நாட்டின் நாட்டின் ஊரின் ஊரின்





குடிமுறை குடிமுறை தேரின்

கெடுதலும் ஊரோ நம் காதலோரே ” (குறுந்.130)

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலும் வெளிப்படுத்துகின்ற, தலைவியின் நிலையறிந்து ஆற்றுப்படுத்தும் தோழியின் புலமையை நினைவுபடுத்துகின்றது.

அன்பு நிலை :

தலைவன், தலைவியர் அன்பு நிலை பற்றிக் கூறுமிடத்து,

“ யாயும் யாயும் யாராகியரோ

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக் கேளிர்

யானும் நீயும் எவ்வழி யறிதும்

செம்புலப் பெயல்நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே ”

என்று தலைவன் தலைவியரிடையே அன்பு தோன்றுவதற்கு அறிமுகமோ, உறவோ இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைக் குறுந்தொகைப் பாடல் உணர்த்துகின்றது. இப்பொருண்மையே ஆசானின் ‘சண்டாள பிக்ஷுகி’, ‘துராவஸ்தா’ ஆகிய இரு காவியங்களிலும் விளக்கம் பெறுகின்றது. துராவஸ்தையில் உயர்சாதி நம்பூதிரிப் பெண் தீண்டத்தகாதவன் எனக் கருதப்பட்ட புலையனுக்கு மனைவியாகிறான். சண்டாள பிக்ஷுகியில் புலையன் பௌத்த பிக்ஷுணியாவதோடு, புத்த பிச்சுவைக் காதலிக்கிறான். மனித வாழ்வின் தோன்றும் அன்பு நிலைக்குச் சாதி உயர்வு தாழ்வு, பிற ஏற்றத்தாழ்வுகளோ தடையாக அமைவதில்லை என்பதைக் கவிஞர் இக்கவிதைகளில் விளக்குகின்றார்.

தலைவன் தலைவியரிடையே தோன்றும் அன்புநிலையின் தன்மை,

“ நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று

நீரினும் ஆரளவின்றே ”

என்றுணர்த்துவாள் குறுந்தொகைத் தலைவி. இதனையே,

“..... யார்

காதல் அன்பின் ஆழம் புரிவது ”

என்று வீணபூவிலும், பழகிய செடியை வேறொரு இடம் நடலாம். ஒரு திசையில் ஓடும் நதியையும் வேறு திசையில் மாற்றிவிடலாம். இவை நடைபெறும். ஆனால் மனதில் ஒருவரை விரும்பிய பின் மறப்பது அரிது என்று ‘லீல’விலும் விளக்குகின்றார் ஆசான்.





நெஞ்சோடு கிளத்தல் :

அன்பு வாழ்வில் பிரிவு என்பது தவிர்க்க இயலாததாகவே அமைந்து விடுகின்றது. எனவே தான் தொல்காப்பியர் பிரிவுக்கெனத் தனி இலக்கணம் வகுத்துள்ளார். ஆசானின், ‘சிந்தையில் மூழ்கிய சீதை’ தலைவனைப் பிரிந்து நெஞ்சோடு கிளத்தலாக அமைந்துள்ளது.

“ எட்டுணை போலும் அந்த ராகவன் பிரிவையாற்றாது
இதயமே காயமுற்றதெனத் தவித்திருப்பேன் ஓர்க்கால்
கட்டுடை விரியன் பாம்பு தலைதூக்கா துறங்கிற்றென்ன
கண்துயில் கொண்டது இன்றென் கழிபெருங்காதல் தானும் ”

என்று ஏங்கும் சீதைக்கு இரவு பெரும் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்றது.

“ கணத்து நீங்கும் இரவு கழிதலைக்
காட்டும் சாமத் தொலிகள் கணக்கிட ”

என்ற சீதையின் வருத்தம்,

“ நள்ளென நன்றே யாமம் சொல்அவிந்து
இனிது அடங்கினரே மாக்கள் முனிவு இன்று
நனந்தலை உலகமும் துஞ்சும்
ஓர்யான் மன்ற துஞ்சாதேனே ”

என்ற குறுந்தொகைத் தலைவியைக் காட்சிப்படுத்துகின்றது. இது போன்றே ‘சண்டாள பிக்ஷுகி’ நாயகியும்,

“ சிறகிழந்திழை மின்மினி போலவே
சென்று மெல்ல நகர்ந்தது மாலையும்
இரவு வந்தும் தவித்தனள், உண்டிலள்
இருகண் மூடி உறக்கமும் கொண்டிலள் ”

என வருந்துகின்றாள்.

இயற்கையின் நிகழ்வுகளில் தம் வாழ்வினை இணைத்துக் காணும் திணைப்பாடல்களின் தன்மையை ஆசானின் கவிதைகளிலும் காண முடிகின்றது. புன்னை மரத்தினை தமக்கையாகக் கருதி தன் காதலனுடன் பேசுவதற்கு நாணும்





தலைவியை நற்றிணையில் காண்கிறோம். இப்பண்பு ஆசானின் 'சிந்தையில் மூழ்கிய சீதை'யில் காண முடிகின்றது.

“ மரம் செடி மான் முதல் மாக்கள் புள்ளொடு
மாந்தர் தேவர் உயிரினம் யாவையும்
தாம் எனாதிவர் நேசித்து நெஞ்சினில்
தாங்கும் அன்பின் திறத்தினை எண்ணுவேன் ”

என்று இராமனின் இப்பண்புத் திறத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள் சீதை.

நிலையாமை :

“ பாங்கம் சிறப்பின் பல்லாற்றானும்
நில்லா உலகம் புல்லிய நெறித்தே ”

என்ற தொல்காப்பிய காஞ்சித்திணை வரிகள் நிலையாமையை வலியுறுத்துகின்றது. ஆசானின் குறுங்காவியமான 'வீண பூவு' குறியீடாக வாழ்வின் நிலையாமையை உணர்த்துவதாகும்.

“ விழியே நம்முலகைப் பார்
மலரெலாம் வாடி வதங்கிடுமாம்
வழிந்தோடும் கண்ணீர் வெள்ளம்
மறைந்தபின் எண்ணுபவர் யாராம்?
அனைவரும் உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்
அவனி வாழ்வு ஓர் பெருங் கனவாகும் ”

இவ்வரிகள் தலைவனைச் செலவழுங்குவித்தற்காக தோழி வலியுறுத்தும்,

“ இளமையும் காதலும் நிற்பாணி நில்லாது
கடைநாள் இதுவென்று அறிந்தாருமில்லை ” (12)

என்ற கலித்தொகைப் பாடலைப் பிரதிபலிக்கின்றது. மேலும்,

“ தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்ன
சாதலும் புகுவதன்றே....
.... நீர்வழிப் படுஉம் புணைபோலாருயிர்





முறைவழிப் படுஉம்..”

எனும் புறநானூற்றுப் பாடல் உணர்த்தும் வாழ்வியல் உண்மை ஆசானின் வீண்பூவில் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

“ வாழும் உயிர் எலாம்
வாழ்விழக்கும் உண்மை
ஆழ்கடலும் நீள்மலையும்
வீழும் தன்புகழ் ஒழியும்
வாழாது எதுவும் என்றும்
சாயாது இவ்விதி உலகில் .”

ஆசானின் வீண்பூவு வாழ்வின் நிலையாமை உணர்த்த , அழகு, செல்வம் இவற்றின் நிலையாமையை உணர்த்துவதாகக், ‘கருண’ அமைந்துள்ளது.

கையறு நிலை :

கையறுநிலையைத் தனித்துறையாகவே அமைத்த கவிதைக் களம் சங்க இலக்கியம். வள்ளல்களும், மன்னர்களும் இறந்த போது கவிஞர்கள் தம் வேதனையைக் கவிதையாக்கி அஞ்சலி செலுத்தினர். ஏ.ஆர்.இராஜராஜ வர்மாவின் இழப்பு ஆசானின் ‘ப்ரரோதனம்’ என்னும் கவிதையக வெளிப்பட்டுள்ளது. இத்தன்மை,

“ வல்வேல் சாத்தன் மாய்த்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ ஒல்லையூர் நாட்டே ”

என்ற புறநானூற்றுப் பாடலை நினைவுபடுத்துகின்றது.

ஆசானோ ஏ.ஆர்.இராஜராஜ வர்மாவின் மறைவால் இயற்கையே வாய்விட்டலறிக் கலங்குகிறது என்கிறார் தம் கவிதையில்.

“ பறவைகளும் விலங்குகளும் அழுகின்றன
நரியும் ஊளையிடுகின்றது –செந்
நாய்களும் ஓலமிடுகின்றன – சிறு
பூச்சிகளும் ரீங்காரமிடுகின்றன ஆந்தை அலறுகின்றது ”

என்கிறார். மேலும்,

“ தவித்தன விண் மீன்களும்
பொழிந்தன கண்ணீரும்





பறந்து வந்தன குருவிகளும்

புலம்பித் தீர்த்தன சோக மெலாம் ”

என்று இழப்பின் சோகத்தை வெளிப்படுத்தும் தன்மை, பாரியை இழந்த பாரிமகளிர் புலம்பலை நினைவு கூர்கின்றது.

ஆசானின் கவிதைகள் எளிமையும், இனிமையும், கவிதை நலமும் பெற்று மிளிர்கின்றன. இவரது கவிதைகளில் திணை சார்ந்த கொள்கைகள் பலவும் இயல்பாகவே அமைந்துள்ளன. இயற்கையோடு இணைந்த கவிதை மலர்களாக ஆசானின் கவிதைகள் மணம் வீசுவதைத் தெளிவாக உணர முடிகின்றது.

